

## ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπὶ τῆ ἀναστάσει διακοινώσας ἔρχεται ἀπὸ τῶν Κουρτεπαση. Χριστός ανέστη, ἀδελφοί, τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ ἀκόμη διὲν ἐμάθαμε περὶ τελεσιγράφου.

✠

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν καὶ ὁ κόσμος ξεφαντόνε, ἀλλὰ ὁ θεοδώραχης μας ἀκόμη μᾶς σταυρόνε, καὶ μᾶς περὶ εἰς τὸ σουβλί καὶ σὺν ἀρνὰ μᾶς ψήνει μ' αὐτὸ τὸν ψευτοπόλεμο καὶ τὴν ψευτοειρήνη.



## ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Σπάνιοι εἶνε οἱ ἐνταῦθα καλλιτέχναι, γλύπται καὶ ζωγράφοι, ἀλλ' ἔτι σπανιώτεροι εἶνε αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν. Ἀληθῶς εἶπεν ἐργαστήρια καλλιτεχνικά, ateliers οἷα ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Δύσεως, κομψὰ δηλαδὴ ταμεῖα ποικίλων σπανίων καὶ περιέργων φιλοτεχνημάτων, ἐντευκτήρια χαρμόσυνα τῶν φιλοτέχνων, δὲν ὑπάρχουσιν ἐνταῦθα. Ὁ ζωγράφος ἐδῶ ἐργάζεται κατ' οἶκον ἀπρόσιτος, ὁ δὲ γλύπτης λιπὴν ἐφεστρίδα φορῶν ἀγωνίζεται ἐντὸς τοῦ πενιχροῦ ἐργαστηρίου του ν' ἀποξέη τὰ μάρμαρα, ἐργαζόμενος σχεδὸν ὅσον ὁ σκυτοτόμος ἢ ὁ σιδηρουργὸς κοπιωδῶς διὰ τὸν ἐπιούσιον. Ἄλλ' ἴσα ἴσα διὰ τοῦτο ἐνῶ ἡ συμπάθεια καὶ ἡ προστασία τοῦ νοήμονος καὶ φιλομούσου κοινῶ ἔπρεπε νὰ εἶνε μεγαλειτέρα πρὸς ἐνθάρρυνσιν αὐτῶν, δεικνύει τὸ κοινὸν μας ἀπεναντίας ἀξιοκατάκριτον ἀδιαφορίαν καὶ παρέρχονται ἀμνημόνευτα καὶ ἀπαρατήρητα καὶ τὰ ὀλίγα ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν μας, ἅτινα ὑπὸ τοιούτους ὄρους ἐκάστοτε παράγονται.

Ἐκ τυχαίας περιστάσεως ηὐτύχησα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων ἐργαστήριον ἑνὸς τῶν ὀλίγων καλῶν γλυπτῶν μας, τοῦ κ. Φιλιππότου. Ἡ περιστάσις εἶνε ἀξιομνημόνευτος καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀναφέρω· εἶχε μεταβῆ σύσσωμος ἡ σύνταξις τοῦ Ἄστεος εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ρηθέντος γλύπτου διὰ νὰ παραγγεῖλῃ τὴν προτομὴν ἑνὸς τῶν φίλων τῆς, προωρισμένην νὰ κοσμήσῃ τὴν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἄστεος ἀρκετὰ πλουσίαν ἤδη πινακοθήκην. Ἡ γειτνίασις τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς βλέπετε, ἐνέπνευσε καὶ εἰς τὸ Ἄστυ γενναιοδώρους διαθέσεις· ἀλλ' ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ὅτι ὁ φίλος οὗτινος παρηγγέθη ἡ προτομὴ δὲν ἀνεμίχθη οὐδέως εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ὠφέλησε τὴν Ἑλλάδα πολὺ περισσότερον τοῦ Γλάδστωνος.

Ὁ κ. Φιλιππότης εἶχε μόλις ἀποπερατώσῃ τὴν προτομὴν τοῦ ναυάρχου Μιαούλη, παραγγελλθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δημαρχείου Ὑδρας καὶ μέλλουσαν νὰ στηθῇ ἐν τῇ δημοσίᾳ πλατεῖᾳ τῆς εἰρημένης πόλεως. Τὴν ἐκφραστικὴν καὶ ζωηρὰν φυσιογνωμίαν τοῦ μεγάλου ναυάρχου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἠδυνήθη ν' ἀποτυπώσῃ ὁ τεχνίτης. Ὁ Μιαούλης ἦτο ἀθλητικοῦ ἀναστήματος, εἶνε ὁμῶς γνωστὸν ὅτι ἦτο ποδαλγός, ὅλη δὲ ἡ ζωὴ, ὅλη ἡ δύναμις τοῦ ἰσχυροῦ του χαρακτήρος, ὅλη ἡ λάμψις τῆς μεγαλοφυΐας του συνεκεντροῦτο εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ θώρακος καὶ ἄνω μέρος τοῦ σώματος καὶ κυρίως εἰς τὴν μορφήν του. Αἱ γραμμαὶ τοῦ προσώπου ἐκφράζουσι τὴν τόλμην, τὴν σπανίαν ἐνεργητικότητά του χαρακτήρος, εἰς δὲ τὸ ἀέτειον βλέμμα του φαίνεται ἡ ὀξύτης μεθ' ἧς διέκρινε τὸ κρείσιμον σημεῖον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καπνοῦ τῆς μάχης καὶ ἔδιδε τὸ πρόσταγμα δι' οὗ συνεπληροῦτο ἡ νίκη. Ἡ προτομὴ αὕτη τοῦ Μιαούλη εἶνε κάλλιστον καὶ λιαν ἐπιτυχὲς ἔργον τοῦ κ.

Φιλιππότη Ικανὸν νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ὑδρας ὄχι μόνον τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς τὸ σθένος δι' οὗ ἐμεγαλουργήσεν ὁ κλεινὸς αὐτῶν συμπαλίτης. Κατανοεῖται δ' ἔτι μᾶλλον ἡ ἀξία αὐτοῦ παραβαλλομένου πρὸς τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν εὐρισκομένην χαλκὴν προτομὴν τοῦ Μιαούλη, ἣτις εἶνε μόλα ταῦτα ἔργον ἑνὸς τῶν ἀρίστων καλλιτεχνῶν μας, τοῦ μακαρίτου Λεωνίδα Δρόση. Εἶνε ἀληθές ὁμῶς ὅτι αὕτη εἶνε ἐκ τῶν πρώτων ἔργων τοῦ γλύπτου, ὅτε ἀκόμη οὗτος ὑπεγράφετο *Τόρσης*.

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Φιλιππότου καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ἔργα δύναται νὰ παρατηρήσῃ ὁ ἐπισκέπτης, οἷον τὸ *Λουόμενον νήπιον* καὶ τὸ ἔτι δοκιμώτερον παιδίον *μὲ τὸν κουμπάρ*, τὸ ἄγαλμα τῆς ἀποθανούσης νεκνίδος Ἀγγελικῆς Λοβέρδου, προωρισμένον διὰ τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ νεκροταφεῖον, ἔργον ὁμῶς δυστυχῶς εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἀφιλοκαλία τῶν ὄρων τοῦ συμβολαίου περιώρισε καὶ ἐζημίωσε τὴν ἐμπνευσιν τοῦ καλλιτέχνου, τὴν προτομὴν τοῦ ἀειμνήστου Εὐθ. Κεχαγιᾶ, τὸ πρόπλασμα τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστωνος, ἐν τῶν ἐπιτυχιστάτων τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀτυχοῦς ἐκείνου διαγωνισμοῦ, καὶ τὸ πρόπλασμα τῆς προτομῆς τοῦ ἐκ Σύρου Ἡλία Κεχαγιᾶ διευθυντοῦ τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας, ἀξιοσημείωτον διὰ τὴν ζωηρότητα τῆς ἐκφράσεως.



## ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Εἰς τὰ χεῖλη τῆς κολλᾶ  
τὸ ἀφρόπλαστο χεράκι  
μὰ σιγμὴ χαμογελά  
καὶ μοῦ στέλνει ἕνα φιλάκι.

✠

— Πές μου, εὐμορφο φιλί,  
ποῦδ σοῦ δίνει τὴ δροσιά σου,  
ποῦδ σοῦ δίνει τὴν καλὴ  
καὶ ἀθῶα μυρωδιά σου;

✠

— Μ' ἕνα πόθο μυστικὸ  
ἀπὸ τὴν καρδιά τῆς βγῆκα  
τριατάφυλλο γλυκὸ  
ἔς τὸ χεράκι τῆς εὐρήκα.

✠

— Ἀπ' ἐκεῖ πῆρα γὰρ στολὴ  
τὸ ροδόσταγμα δροσιά μου,  
τότε πῆρα τὴν καλὴ  
καὶ ἀθῶα μυρωδιά μου.


